

سنت های دوازده گانه

۱. منافع مشترک ما باید در رأس کار ما قرار گیرد. بهبودی هریک از ما به یگانگی الکلی های گمنام بستگی دارد.
۲. در ارتباط گروهی ما فقط یک مرجع وجود دارد و آن پروردگار مهربان است، بدانگونه که خود را در وجدان گروه بیان کند. پیشوایان ما خدمتگزاران مورد اعتمادند و حکومت نمی کنند.
۳. تنها لازمه عضویت در الکلی های گمنام تمایل به ترک الکل است.
۴. هر گروه باید مستقل باشد، به استثناء مواردی که به دیگر گروه ها و الکلی های گمنام در جمع تأثیر بگذارد.
۵. هر گروه فقط یک هدف اصلی دارد و آن رساندن پیام خود به الکلی هایست که هنوز در عذابند.
۶. الکلی های گمنام هرگز نباید هیچ موسسه مرتبط و یا هر سازمان دیگری را تأیید کند و یا کمک مالی نماید و یا اجازه استفاده از نام الکلی های گمنام را بدانها بدهد، زیرا ممکن است که مسائل مالی، ملکی و شهرت ما را از هدف اصلی خود منحرف سازد.
۷. هر گروه الکلی های گمنام باید کاملاً خودکفا باشد و کمکی از خارج دریافت نکند.
۸. الکلی های گمنام باید برای همیشه غیرحرفه ای باقی بماند اما مراکز خدماتی ما می توانند کارمندی استخدام کنند.
۹. ما تحت عنوان الکلی های گمنام، هرگز نباید متشکل شویم اما می توانیم هیأت ها و کمیته های تشکیل دهیم که مستقیماً در برابر گروه مسئول باشند.
۱۰. الکلی های گمنام هیچ عقیده ای در مورد موضوعات خارجی ندارد و نام الکلی های گمنام هرگز نباید وارد به مسائل اجتماعی شود.
۱۱. خط مشی روابط عمومی ما بنا بر اصل جاذبه است نه تبلیغ، ما باید همیشه گمنامی خود را در سطح مطبوعات، رادیو و فیلم حفظ کنیم.
۱۲. گمنامی اساس روحانی تمام سنت های ما می باشد و همیشه یادآور این است که اصول اخلاقی را به شخصیت ها ترجیح دهیم.